

ΝΕΟΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱεραῶς Μονῆς Ὁσ. Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους

(Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι ὁ πρόλογος τοῦ π. Γεωργίου στό βιβλίο πού ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μονή μέ τίτλο «Νεοειδωλολατρικές Περιπλανήσεις καί ἡ ἀληθής ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας»).

Δίπλα στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, πού εἶναι κτίσμα τοῦ ἔτους 1862 καί ἔργο ξένων καί Ἑλλήνων ἀρχιτεκτόνων μέ ἐμφανεῖς τίς δυτικές ἐπιδράσεις, σώζεται τό Ναῦδριον, ὃ Ἅγιος Ἐλευθέριος (παλαιότερα τιμώμενο στή μνήμη τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου), μνημεῖο τοῦ ἰδ' αἰῶνος, ἐκφραστικό τῆς Παραδόσεώς μας.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι στήν τοιχοποιΐα τοῦ χαρίεντος αὐτοῦ Ναῦδρίου ἔχουν ἐνσωματωθῆ γλυπτά ἀπό ἀρχαίους Ναούς.

Αὐτό ἔκανε ἡ Ἐκκλησία: Ἀπεκάθηρε τήν Ἀρχαία Ἑλλάδα ἀπό τόν παγανισμό καί τήν προσέλαβε στό Σῶμα της, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ θεηγόρος Ἀπόστολος Παῦλος (πού χρησιμοποιοῦσε τόν ἐξελληνισμένο τύπο τοῦ ὀνόματός του ἀντί τοῦ ἐβραϊκοῦ Σαούλ) ἐκήρυξε τόν ἄγνωστο Θεό, πού ἐσέβοντο οἱ Ἀθηναῖοι χωρίς νά Τόν γνωρίζουν.

Ὁ Παρθενώνας ἔγινε ναός τῆς Παναγίας τῆς Ἀθηνιώτισσας.

Τά πολλά ὠραιότατα βυζαντινά Ἐκκλησάκια τῆς Μεσαιωνικῆς Ἀθήνας, ὑπό τήν σκιάν τοῦ Παρθενῶνος, μαρτυροῦσαν τόν ἐλληνικό καί χριστιανικό χαρακτήρα τοῦ ἰσοτεφοῦς ἄστεως.

Πολλά ἀπό τά ἐκκλησάκια αὐτά (περίπου 75) δυστυχῶς κατηδαφίσθησαν, γιά νά γίνῃ ἡ ρυμοτομία τῆς νέας πόλεως. Εὐτυχῶς πού σώθηκαν ἔστω καί δέκα πέντε ἀπό αὐτά.

Οἱ βυζαντινοί καί μεταβυζαντινοί Ἕλληνες δέν εἶχαν τό δίλημμα νά διαλέξουν μεταξύ ἀρχαίου ἐλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ. Οὔτε ἔπασχαν ἀπό κάποια σχιζοφρένεια λόγω τῆς ἐλληνικῆς καί χριστιανικῆς τους ιδιότητος.

Οἱ ξένοι "προστάται" μας πρῶτοι, θέλησαν τό νέο ἐλληνικό κράτος ὄχι συνέχεια τοῦ βυζαντι-

νοῦ ἐλληνικοῦ ἀλλά μικρό εὐρωπαϊκό κράτος ἀποκομμένο ἀπό τό ἔνδοξο βυζαντινό του παρελθόν, γιά νά ἐξυπηρετήσουν τίς ἰμπεριαλιστικές τους βλέψεις. Τό ὄραμα τῆς Ρωμηοσύνης ἀντικατέστησε τό μικρόπνοο σχῆμα τῆς Μικρᾶς Ἑλλάδος.

Δυστυχῶς τήν νοστοροπία αὐτή υἰοθέτησαν καί μερικοί Νεοέλληνες ὅπως ὁ Κοραῆς σπουδασμένος στή Γαλλία.

Γνήσιοι ὁμως Ἕλληνες καί ἀγωνισταί, ὅπως ὁ Μακρυγιάννης, ζοῦσαν τήν ἐνότητα τῶν δύο κόσμων καί σ' αὐτήν εὗρισκαν τήν ταυτότητά τους. Ἔτσι ἐνοιώθαν οἱ ἀγωνισταί τοῦ 1821 καί ὄλος ὁ ὑπό τούς Τούρκους ὑπόδουλος σωματικά ἀλλά ἐλεύθερος πνευματικά ὀρθόδοξος ἐλληνικός λαός.

Τελευταῖα ἄνθρωποι ἀνιστόρητοι καλοῦν τοῦς Ἕλληνες νά ἀποτινάξουν τόν Χριστιανισμό καί νά ἐπανέλθουν στήν Ἀρχαία Ἑλλάδα ἀκόμη καί στήν εἰδωλολατρία, διότι δήθεν ὁ Χριστιανισμός ὡς Ἰουδαϊκῆς προελεύσεως κατέστρεψε τήν ἐλληνική παράδοσι καί τόν ἐλληνικό πολιτισμό.

Κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιά νά μᾶς πείσουν ὅτι ὁ Ἕλληνας δέν μπορεῖ νά εἶναι καί Χριστιανός. Ὅτι οἱ Βυζαντινοί τῶν χιλίων χρόνων τῆς ἐνδόξου βυζαντινῆς ἱστορίας μας δέν μπορεῖ νά εἶναι Ἕλληνες. Εἰσάγουν μιά τεχνητή πόλωσι πού ποτέ δέν ἐδῶσαμε οἱ Ἕλληνες στήν μακρά ἱστορία μας.

Θέλουν μάλιστα νά μᾶς ἐπιβάλουν τήν πόλωσι αὐτή. Γιατί; Γιά νά πλήξουν τήν Ἐκκλησία. Νά ἀποχριστιανίσουν τοῦς Ἕλληνες.

Σέ παρόμοια περίπτωσι ὁ Παῦλος εἶχε φωνάξει στοῦς Γαλάτας: «ὦ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐδάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μή πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμούς Ἰησοῦς Χριστός προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;» (Γαλ. γ', 1).

Σήμερα θά ἔλεγε «ὦ ἀνόητοι Νεοέλληνες...».

«Ἀλλά τότε μέν οὐκ εἰδότες Θεόν ἐδουλεύσατε τοῖς μή φύσει οὔσι θεοῖς· νῦν δέ γνόντες Θε-

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

του κ. Κωνσταντίνου Σ. Γρηγοριάδη,
Δ. 'Αν. Καθηγ. Πανεπιστημίου Πατρῶν

Ἡ «ἐν Χριστῶ» μόρφωση σημαίνει πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀποδέχεται στήν ὑπαρξή του τήν μορφή τοῦ Χριστοῦ, σέ ὄλη της τήν πραγματικότητα καί πληρότητα, πού διαποτίζει τήν «ἄνωθεν γέννησιν» κατά τρόπο προσωπικό.

Ὁ ἄνθρωπος ἐν Χριστῶ ἀρχίζει νά υἰφίσταται (=ὑποστῆναι-ὑπόσταση) ὡς πρόσωπο, προσωπικότητα, γιατί:

α) παύει νά εἶναι ἕνα ἄπλό βιολογικό ἐπεισόδιο, πού ὑπόκειται στούς ἀναγκαστικούς νόμους τῆς φύσεως, καί

β) γίνεται ὁ τόπος τῆς παρουσίας (Θεοφανείας) τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιά τόν ἔσχατο προορισμό τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν φανερώνει τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπό τήν προσωπική του ὑπαρξη.

Ἡ ἀποτύπωση τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ στόν ἄνθρωπο εἶναι ἔκφραση τῆς «ἄνωθεν γεννήσεως» του. Γι' αὐτό καί ὁ Ἄπ. Παῦλος συνδέει καί τά δύο αὐτά σημεία: «τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῆ Χριστός ἐν ὑμῖν» (Γαλ. δ' 19). Ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ ἀποτυπῶνται στόν ἄνθρωπο μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα καί αὐτό πραγματοποιεῖται στό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, στό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (Ἐφεσ. α' 23).

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δεχθεῖ στήν ὑπαρξή του, στήν καρδιά του κατοικοῦντα τόν Ἰησοῦ Χριστό, τότε διοχετεύεται ἡ θεανθρώπινη ζωή τοῦ Κυρίου καί ἔτσι ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀληθινός καί σωστός. Ὁ ἐν Χριστῶ ἄνθρωπος εἶναι ριζωμένος καί θεμελιωμένος στήν υπερβάλλουσα τήν γνώ-

όν, μᾶλλον δέ γνωσθέντες ὑπό Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπί τά ἀσθενῆ καί πτωχά στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;» (Γαλ. δ', 8-9).

Αὐτοί οἱ κατά τό φαινόμενο ὑπερασπισταί τῆς ἑλληνικότητός μας εἶναι στήν πραγματικότητα ἐπίβουλοι, γιατί εὐνουχίζουσαν τόν ἑλληνισμό. Ἀφαιροῦν ἀπό τόν ἀρχαῖο ἑλληνισμό ὅ,τι πνευματικώτερο καί ὑψηλότερο εἶχε καί κρατοῦν τήν χονδροειδή εἰδωλολατρία του. Ἀφαιροῦν ἀπό τόν ἑλληνικό πολιτισμό μία μεγάλη καί ἀνεπανάληπτη περίοδό του, ὅπως εἶναι τό Βυζάντιο. Ὑπερυψώνουν τόν Παρθενῶνα ἀλλά δέν μποροῦν νά ἰδοῦν τό πλήρωμά του στήν Ἁγία-Σοφία. Ἄγνοοῦν τήν ἑλληνοχριστιανική βυζαντινή ἀρχιτεκτονική, ζωγραφική, γλυπτική. Παίζουν τό παιχνίδι τῶν ξένων πού μᾶς συρρικνώσαν σάν ἔθνος καί θέλουσαν περαιτέρω νά μᾶς συρρικνώσουν. Συμφωνοῦν μέ τόν Gibbon πού ἐπέγραψε τήν ἱστορία τῶν χιλίων χρόνων τοῦ Βυζαντίου ὡς ἱστορία τῆς πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτο-

κρατορίας (The fall of the Roman Empire). Ὡ τοῦ παραλογισμοῦ! Καμμία αὐτοκρατορία δέν ὑπέστη τόσες ἐπιθέσεις καί δέν ἄντεξε τόσα χρόνια ὅσο ἡ Βυζαντινή. Χίλια χρόνια, κατά τόν Πῆδωνα, κράτησε ἡ πτώσις τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας!

Σάν Ἕλληνες καί Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι γιά ὅλα αὐτά πονᾶμε καί διαμαρτυροῦμεθα.

Δέν θά ἀφήσωμε τούς Νεοπαγανιστάς νά μᾶς περάσουν τά σχέδιά τους, τά ὅποια ἐξυπηρετοῦν τό κίνημα τῆς νεᾶς ἐποχῆς καί τῆς παγκοσμιοποιήσεως, καί πού τελικά γι' αὐτό δέν εἶναι μόνο ἀντιχριστιανικά ἀλλά καί ἀνθελληνικά.

Μέ αὐτό τό πνεῦμα εἶναι γραμμένο καί τό πόνημα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς μας Ἱερομονάχου Φιλοθέου.

Ὁ φωτιστής μας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος μᾶς παραγγέλει:

- Ἕλληνες, «τῇ ἐλευθερίᾳ ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καί μή πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. ε', 11).